

VECKOBLADET

2022:4

220211

48:e årgången

Friday for Future alla fredagar

MANIFESTATION MOT DEN FÖRESLAGNA GRUVAN I GÄLLOK!

På fredag sker protester över hela Sverige i solidaritet med de drabbade samebyarna för att kräva att gruvan stoppas. Samma dag lämnas namnsamlingen för ett gruvfritt Jokkmokk över till näringsministern i Stockholm.

Gör din röst hörd - kom till Stortorget kl 12 på fredag!

Klostergårdsstationen, fyrspåren och tunnlarna

Träffpunkt Virvelvindsvägen
Fredagen den 11 februari kl. 14
Samtalsledare Gunnar Stensson

2022:4

1

Välkommen till Vernissage!

Ann Schlyter ställer ut landskapsmålningar i olja, pastell och akvarell.

Vernissagen av min utställning på Börtingekloster på lördag är klockan 14.30 inte tidigare som annonserats. Men det går bra att njuta Anitaz härliga lunchbuffe i utställningslokalen redan från 11.30.

Lördagen den 12 februari klockan 14.30.

Börtinge kloster, Anitaz restaurang.

Allmännyttan och utsatta områden

Föreläsning i Klostergårdens bibliotek måndagen den 14 februari klockan 18
Tapio Salonen, professor i socialt arbete berättar om ett intressant och aktuellt forskningsområde.

Arr KLOK och Klostergårdens bibliotek

Ännu ett vårtecken

Vi bygger för framtidens klimat!

Det är roligt att tioåringar lägger tid, tanke och kraft på att bygga. Kreativt!

Utarmning av stadskärna och bostadsområde

Alla partier säger sig vilja ha en levande stadskärna och service i bostadsområden. Ändå verkar socialdemokrater, moderater, liberaler, centerpartister, kristdemokrater och sverigedemokrater för livsmedelsförsäljning på Nova. Detta tar självklart bort köpunderlaget för butiker i stan. Partierna säger sig också värna om klimatet, men uppmuntrar på detta vis privat bilkörning.

Socialdemokraterna motiverar sitt ställningstagande bland annat med att Nova riskerar att gå i konkurs annars. Tänk om det vore så väl!

Ann Schlyter

Du kan läsa mer om partiernas omsvängningar i fråga om livsmedel på Nova i Ulf Nymarks artikel [Hackat och malet](#) nedan.

red

Magdalena Andersson: ”Vinstdrivande skolor ska inte få pengar för uppgifter de inte har”

Riksdagens beslut 2018-06-07

Koncernskolornas affärsidé: hela skolpengen och noll ansvar, låga löner och stora klasser, hittepå-betyg och låtsasordning. (Peter Fällmar Andersson, [Dags att göra läxan](#). SDS 10/2)

Regeringen lade idag fram ett skolförslag som innebär att kommuner ska kunna ge större skolpeng till kommunala skolor än till friskolor eftersom kommunala skolor har ett större ansvar än marknadsskolorna. Det ger ett rättvisare system

”Vi måste göra upp med marknadsskolan och dess avarter. Många elever och lärare lever med vinstjaktens konsekvenser i praktiken”, säger statsminister Magdalena Andersson.

”Vinstdrivande skolor ska inte få pengar för uppgifter de inte har.”

Ansvaret att ta emot nyanlända har inte friskolor, påpekar skolminister Lina Axelsson Kihlblom.

Friskolor väljer elever som är ekonomiskt fördelaktiga.

Om förslaget går igenom börjar det tillämpas 2024. Men motståndet är hårt. Det finns en järnaxel mellan skolkoncernernas lobbyister och riksdagens högerkonservativa partier.

Går förslaget inte igenom gör socialdemokraterna det till en valfråga.

Äntligen blir marknadsskolan en huvudfråga i politiken! Mycket mer genomgripande reformer om skolan ska räddas, men förslaget är en start.

Om skolparasiterna fäller förslaget och det därigenom blir en huvudfråga i valet kan det leda till de betydligt radikalare reformer som är nödvändiga för att rädda den svenska skolan.

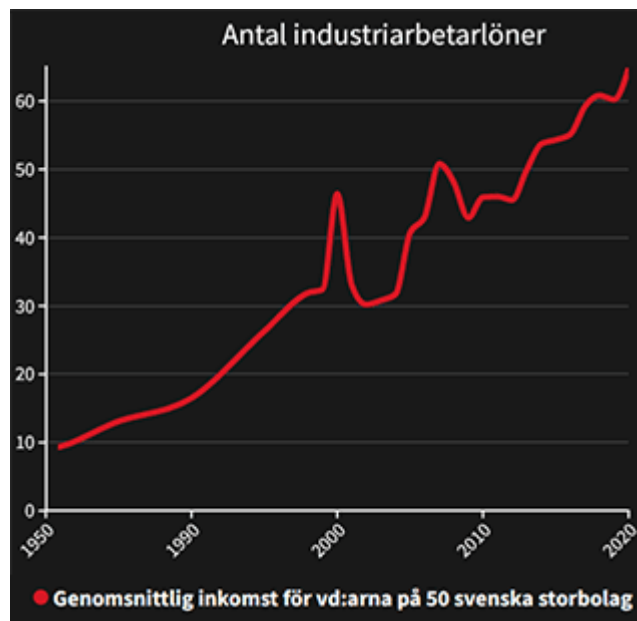
Direktörernas inkomst 64,8 gånger industriarbetarlönen

Det jämlikaste året – 1980 - var direktörsinkomsten 9,1 gånger industriarbetarlönen.

Ojämligheten i Sverige rusar. Detta framgår av en rapport som LO presenterat.

”Inkomstskillnaderna sliter sönder samhället”, konstaterar LO-basen Susanna Gideonsson. Ett nytt progressivt skattesystem med rättviseskatt på årsinkomster över en miljon, arvsskatt och höjd kapitalskatt måste införas. De rikaste är de farligaste för klimatet.

[Läs hela rapporten »](#)

Rapport från Vänsterpartiets kongress

Vänsterpartiets 44:e kongress ägde rum digitalt, med presidiet och partistyrelsen på plats i Stockholm, helgen 2-4 februari. Kongressen planerades att hållas fysiskt, men när smittspridningen tog fart igen tvingades kongressen återigen bli digital, precis som förra gången. Under diskussionen inför kongressen har framförallt miljöpolitiken diskuterats, där partistyrelsen har tagit till sig en del av de förslag som kommit från medlemmarnas motioner. Huvudfokus för kongressen var att anta valplattformen inför valrörelsen, men många ombud ville även att kongressen skulle behandla de många allmänna motioner som skickats in. När kongressen blev digital bedömdes att dessa inte skulle hinnas med, framförallt eftersom själva beslutsfattandet tar längre tid i digital form. En stor majoritet av ombuden ville att kongressen skulle just koncentrera sig på valplattformen, trots att allmänna motioner inte behandlades på förra kongressen heller.

Det har varit en väldigt händelserik kongressperiod, om än kort. Förra kongressen var ju bara ett och ett halvt år sedan, på hösten 2020. Sedan dess har vi haft två regeringskriser och vi har numera ett nytt politiskt landskap i Sverige. Vänsterpartiet har stärkt sin roll, både genom att vara tuffare mot regeringen, öka i opinionen och delvis förändra fokus i vilken politik vi lyfter fram. Industri och bruksorter har prioriterats upp, med fokus på omställning av produktion till fossilfritt, men vi har även lagt in ett par extra växlar när det gäller den ekonomiska politiken med förbättring av sjukförsäkringen och höjning av pensionerna som viktigaste reformer.

Diskussionen om valplattformen handlade till stor del om klimat- och miljöfrågor, men även bostadspolitik, flyktingpolitik, sjukvård och småföretagande. Partistyrelsen var noga med att påpeka att en valplattform handlar om att fokusera och prioritera, där kan vi inte ha med all vår politik utan måste lyfta fram det som vi tror är viktigast i den kommande valrörelsen, de frågor som skiljer oss från andra partier och det vi tror vi kommer locka väljare på. Förhållandevis många motioner blev bifallna (26 stycken) med några tillägg om miljö (bland annat kritik mot kalhyggen, att vindkraften ska gynna de närboende samt en ny skrivning om enskildas konsumtion med fokus på att de rikaste), flyktingpolitik, makten på arbetsplatserna, NATO samt

en ny skrivning som lyder “Vänsterpartiet samarbetar gärna med andra partier, men bara om resultatet av arbetet innebär ökad jämlikhet, grön omställning och kraftigt stärkt välfärd. För oss står inte valet mellan två dåliga alternativ.”. En sammanställning av [besluten på miljöområdet finns här](#).

För mig som följde kongressen på distans såg det ut som att det var väldigt bra stämning och bra och genomtänkta anföranden. Beslutspassen gick bra, men tog lång tid. Det tar längre tid att genomföra voteringar digitalt istället för med acklamation på plats. Det blev några få förändringar i valberedningens förslag till partistyrelse där några som föreslogs som ersättare istället blev valda till ordinarie. Självklart valdes Nooshi om till partiledare för ytterligare två år!

Jag fick vara med i en 10 minuter lång diskussion om Vänsterpartiets försvarspolitik i [SVT Forums sändning](#) från kongressen, finns att se här cirka 2,45,00 in i sändningen.

Hela den antagna [valplattformen finns här](#).

Alla motioner och andra handlingar finns här, där man också [kan se hela kongressen](#).
Hanna Gunnarsson (v), riksdagsledamot, Lund

Vinst och skuld hotar klimat och människor av Gunnar Stensson

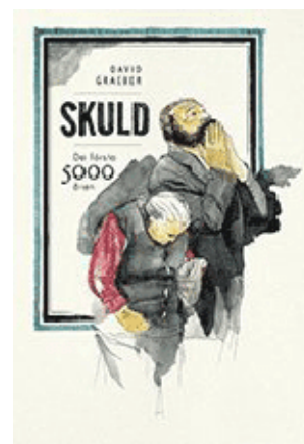
Kapitalismen är ett system för utsugning av de svagares pengar. Vi ser konsekvenserna i skola, vård och omsorg. Rika patienter köper sig före i vårdkön medan fattiga tvingas dö i väntan på operation. Boendekostnaden stiger. Människorna tvingas skuldsätta sig. Bankerna blir rika. Vänsterpartiet går till val för att förbjuda vinster i välfärden och vinster som grundar sig på brister i samhället.

Kapitalismens farligaste instrument är skuldsystemet som gör fåtalet färre och mäktigare och alla andra fattigare och beroende. Den som är försatt i skuld är inte fri. Kostnaden för boende stiger, de som behöver bostad tvingas låna, skulderna ökar och bankerna tjänar pengar. 2008 föll bankernas creditsystem samman som ett korthus. Bankerna räddades efter sammanbrottet, inte de ruinerade.

David Graebers bok *Skuld. De första femtusen åren* beskriver hur ekonomin under årtusenden byggts på skuldberoende och skuldutnyttjande alltsedan fattiga bönder tvingades försörja rika städer. Graeber skrev den direkt efter det finansiella sammanbrottet 2008.

En av Graebers källor är bibeln. Jesus insåg att skuldberoendet är ett hot mot alla. När han improviserade bönen Fader vår för lärjungarna var hans viktigaste punkt ”förlåt oss våra skulder”, det vill säga ”avskriv våra skulder”. Han påpekade att många av oss redan gör det:

2022:4

”Såsom och vi förlåta dem oss skyldiga äro”. Gud - som representerar samhällssystemet - borde göra detsamma som vi redan gör. Det var en farlig ståndpunkt. Girighet gör människor onda. När Jesus slagit ner växlarnas bord och kallat templet en röverkula blev han kortfäst. Han var inte först om insikten. Flera profeter hade insett detsamma. De hade också föreslagit och kanske någon gång fått igenom ett system med ”jubelår” då alla skulder avskrevs och alla fick börja om. Jesus tanke har upprepats, utvecklats och ibland tillämpats i 2022 år.

Det är några år sedan jag läste **Skuld** och då jag bläddrade i den härom dagen hittade jag genast slutsatser och principer som återfinns hos dagens främsta samhällsforskare som Martin Hägglund, James Suzman och Alf Hornborg. Graeber skriver till exempel ”De senaste årens jättelika skuldmaskin tycks närma sig sin sociala och ekologiska gräns” och ”Den verkliga frågan är hur man ska kunna trappa ner allting en aning för att komma närmare ett samhälle där människor kan leva mer genom att arbeta mindre”.(s 407)

Pressen på Puma ökar: Sluta sponsra israelisk fotboll!

Under våren måste sportföretaget Puma fatta beslut om man ska fortsätta eller upphöra med sin sponsring av det israeliska fotbollsförbundet, IFA, när kontraktstiden går ut i juni i år 2022. IFA omfattar även sex lag i de illegala bosättningarna på den ockuperade palestinska Västbanken och Puma har därför under en längre tid fått ta emot kritik. Den internationella kampanjen för att förmå Puma att inte förlänga kontraktet intensifieras nu inför kontraktsbeslutet.

Att stödja verksamhet i bosättningarna är etiskt förkastligt. Men det är även vanskligt för Puma då företag som verkar i konfliktområden är skyldiga att säkerställa att de inte medverkar till brott mot mänskliga rättigheter och internationell humanitär lag. Allt enligt de regelsystem som upprättats av FN och OECD och som grundar sig på internationella överenskommelser.

Fler än 200 palestinska sportklubbar har sen flera år tillbaks bett Puma att avbryta sponsringen av IFA och därmed avsluta sitt stöd till Israels ockupation. De har inte vunnit gehör hos Puma men väl hos en växande skara organisationer och enskilda runt om i världen som stöder deras krav.

Vi som utgör de skånska lokalgrupperna av PGS, Palestinagrupperna i Sverige, deltar i Puma-kampanjen. Det gör vi nu genom att i brev uppmana Puma att ta detta gyllene tillfälle i akt och avsluta sin relation med IFA när kontraktstiden snart löper ut. Brev skickas till såväl Puma Nordic AB i Helsingborg som till Pumas huvudkontor i Tyskland.

Pumas sponsring av IFA legitimerar Israels ockupation och den ständigt pågående expansionen av illegala bosättningar. Det är vår förhoppning att sportjätten Puma äntligen ska ta sitt förnuft till fånga och - liksom tidigare sponsorn Adidas - säga farväl till IFA och därmed stå upp för internationell rätt och de mänskliga rättigheterna. Till dess att så sker uppmanar vi alla att avstå från att köpa Puma-produkter. #BoycottPuma

Palestinagrupperna i Skåne

Kerstin Dahlberg, Hässleholm/Kristianstad

Gert Andersson, Lund

Rolf Björnson, Malmö

Hackat och malet av Ulf N

Moderaternas ledarbyte

Visst pågår ett ständigt hackade och malande i och mellan de politiska partierna, men ofta på en ganska lågintensiv nivå. Vart fjärde år i vårvintertid trappas det upp: partiernas fastställande av listor inför kommunalvalet och andra val.

Tänk er till exempel vilket liv och kiv som måste ha föregått valet av nytt toppnamn inom Lundamoderaterna.

Miljöpartiets ledarbyte?

Det hackas nog och mals en del också inom MP inför avdelningens beslut fullmäktigelista. Som framgått av dagstidningspressen finns inte nuvarande kommunalrådet Karin Svensson Smith med på MP-valberedningens förslag. Sydsvenskan beskriver det som om Karin blivit petad av valberedningen, men om en läser artikeln lite noggrannare framgår det att Karin inte accepterar någon annan plats på listan än förstaplatsen. Nu ser det ut att bli en tvekamp om valsedels förstaplats mellan Axel Hallberg och Karin Svensson Smith. Det är i grunden ingen personstrid, det handlar om vilken typ av parti MP ska vara, vilket också framgår av Sydsvenskans artikel.

Effektivitetspolitiska rådet

Kommunens effektivitetspolitiska råd har nu lagt fram sin [första rapport](#). Hundratals miljoner finns att spara, enligt rådet. Jag har inte hunnit lusläsa rapporten, men ändå snappat upp att rådet konstaterar att de ”effektiveringar” som kommunen hittills beslutat om på det stora hela taget varit – ja just det! - nedskärningar. Rapporten kommer att ge de partier som har skattesänkningar som främsta politiska mål vatten på sin kvarn. Men jag funderar på om det kanske vore tid på att inrätta ”Medmänsklighetspolitiska rådet” i Lunds kommun.

Vänsterpartiets modifierade klimatpolitik

Vänsterpartiet på riksplenet ska nu vända sig till industriarbetare på bruksorterna ute i landet. För att attrahera dessa modifierar partiet sin miljö- och klimatpolitik. Om jag förstått det rätt ska inriktningen nu vara enbart på politik på systemnivå, inte politik som har direkt påverkan på den privata konsumtionen. Jag tror att V därvid inte riktigt förstått dialektiken mellan konsumtion på individnivå (som aggregerad blir masskonsumtion) och åtgärder på systemnivå.

Livsmedel på Nova – slag mot handeln i stadskärnan och bostadsområdena

Socialdemokraterna har sedan lång tid tillbaka varit motståndare till livsmedelsförsäljning på Nova. Nu har S efter internt malande samsats med M om att tillåta en stor livsmedelshall i Novas befintliga lokaler. 5000 kvadratmeter blir ytan på handeln. Byggnadsnämnden behandlade frågan om livsmedelshall torsdag kväll. S, M, L, C och SD röstade för att livsmedelsförsäljning ska bli möjlig, MP, V och FNL röstade emot. De partier som röstat för livsmedelshallen har i andra sammanhang sagt sig vilja värna stadskärnan och handel i bostadsområdena, men visar nu i praktiken att detta är just bara prat. Att de inte tar ansvar för att nå Lunds klimatmål är också alldeles tydligt. Biltrafiken kommer givetvis att öka med ytterligare en stor extern livsmedelshandel.

Ett av Lunds klimatmål är att utsläppen av växthusgaser ska minskas med *minst* 90 procent till 2030, jämfört med år 2010. Ett beslut om livsmedel på Nova går spikrakt emot detta mål.

1939. Pandemi och krig av Gunnar Stensson

Jag har några minnesbilder från 1939 som jag kortfattat vill beskriva eftersom de är bilder som nu bara finns i mitt huvud. Faktiskt. Minnen kan man inte lita på, och jag vet förstås mycket från den tiden som jag inte visste då. Det försöker jag skala bort.

Du ska få åka med brandkåren, sa Far. Det var trettondagen 1939 och jag var fem år. Vi hade ett par gäster hemma. Mamma hade ringt och anmält att jag hade scharlakansfeber, men det visste inte jag inte.

Min besvikelse var stor när det kom en liten grå ambulans i stället för en röd brandbil. Mina föräldrar fick inte följa med till epidemisjukhuset. Jag blev lagd i en säng i ett tomt rum med gula väggar. Jag började skrika. Efter en stund kom en barsk sköterska och sa: Om du inte slutar skrika får du aldrig komma hem. Jag slutade skrika. Rummet jag rullades till var fullt med sängar och barn. Där bodde jag i sex veckor, till slutet av februari. Hela tiden kom det nya barn, medan andra flyttade ut. Jag blev god vän med ett par pojkar som kommit ungefär samtidigt som jag. Där fanns en del leksaker eftersom man inte fick ta med sig dem hem. På morgnarna kom en sjuksköterska med en spatel av trä och rensade min näsa. Jag fick öroninflammation och greps av panik i operationsrummet med alla dess vassa knivar eftersom jag ett år tidigare opererat bort blindtarmen och upplevt att jag kvävdes och efteråt kräkts väldigt mycket. Det blev lika hemskt den här gången. Mina föräldrar fick jag då och då prata mer genom en liten glasruta.

Jag låg i sjuksalen och mindes saker som hänt innan jag blev intagen på epidemisjukhuset. Det hade varit mörklägningsövning i Uppsala. Far hade radion i vardagsrummet som inte var mörklägt. Vi gick in där och stängde dörren för att inget ljus skulle synas. Far ställde ner radion på golvet och hörde på nyheterna. Sedan gick vi ut en stund. Gatan var tom. Ingen lampa lyste. Alla fönster var mörka. Men det var fullmåne. Vi går runt en stund, sa Far. Månen följde oss ovanför ett plank som vi gick förbi. Ser du att månen går med oss, sa Far. En annan gång satt jag med Mamma i köket. Hon hade tandvärk och var rädd för tandläkaren. Så knackade det på dörren. Det är den arbetslöse, sa Mamma och när han kom in fick han ett brunt paket smörgåsar. Han sa adjö och gick.

När jag kom ut från sjukhuset fick jag inte återvända hem. Min lillebror Jan som var tre år skulle inte smittas. I stället bodde jag hos syster Majken, en diakonissa som jag kände. Varje dag fick jag äta ett rört ägg. Syster Majken bodde i utkanten av Uppsala och en dag var det krigsövning på torget utanför. Ett litet skjul brann, man hörde skott och sedan en hög explosion. Jag blev rädd och gick in från balkongen.

Sedan reste jag till Mormor och Morfar i Färlöv i Skåne. Då var det vår och sen blev det sommar. Jag fick en lappkniv med slida av renpäl av morfar när jag fyllde sex. Jag kom aldrig mer in hemma i Uppsala. Far, mamma och min bror Jan hade flyttat till Växjö. Mamma hämtade mig dit. Jag kände igen våra gamla möbler i våningen som vi hyrde. Så fick Jan scharlakansfeber. I Växjö fanns också ett epidemisjukhus. Jag åkte med när Mamma cyklade dit, men fick inte gå in. Jag hade lappkniven i ett skärp, men när vi kom hem hade den ramlat ut slidan. Jag sörgde den.

Sedan blev det krig mellan Sovjetunionen och Finland. Jag såg soldaterna från I11 marschera med musikkår uppför Risingevägen. Mina föräldrar var upprörda. Senare kom Kerttu och Onni som var lika stora som jag. De kunde bara finska och de pratade och skrek till varandra. Onni försvann och jag såg honom aldrig mer. Kerttu fick bo hos en barnmorska på andra sidan gatan. Henne kände jag tills hon dog i cancer i 50-årsåldern. Hon var ofta arg och sällan glad.

Så blev det jul och sedan nyår 1940. Jag kom ihåg julen i Uppsala.

Barnmorskan förlöste Mamma hemma ett par år senare och jag fick min lillebror Erland. Det var en stökig natt.

Detta var några skärvor från 1939. Jag tänker gräva upp fler från 1940-talet. De ska beskrivas exakt ur mitt perspektiv när de hände.. Om det går.

Tillbaka till modershuset?

VB kommer att byta utgivare och/eller skepnad efter det här året. Först gav VPK/Vänsterpartiet ut bladet i 30 år och nu har jag hållit i rodret i snart 20 år. Men de som gjort Veckobladet till det det är och har varit är skribenterna inte administratörerna precis som i all verksamhet. Att hitta skribenter med intressanta idéer att skriva om kräver ett kontaktnät och mitt börjar tunnna ut med ålderns rätt.

Tre ”gamla” VB-aktivister har skrivit en motion till Vänsterpartiets årsmöte som utmynnar i ett förslag att tillsätta en grupp som undersöker hur partiet kan bidra till att VB lever vidare. Läs hela motionen nedan.

Mina synpunkter är enkla. Mitt enda villkor för att överlåta VB är att vänsterprofilen garanteras. Det som skall tänkas på är två rätt skilda ting, det viktigaste är såklart framtiden om nu något sån finns för något så föga modernt som VB. Sen är det ju historien, hur bevara de gjorda 48-årgångarna för framtiden, skall det göras i egen regi eller finns det något intresserat arkiv?

Jag kommer självklart att hjälpa till med övergången så mycket jag kan men menar allvar med att det får vara nog efter det här året.

Göran Persson

Motion till Vänsterpartiets i Lund årsmöte 2022

Om Veckobladet

För snart femtio år sedan startade Vänsterpartiet i Lund Veckobladet. I Veckobladet fördes den debatt om lokala politiska frågor som fick många att engagera sig, och några duktiga skribenter och politiska analytiker hade återkommande spalter. Det fanns också utrymme för mindre politiskt material, om utflykter, koloniträdgårdar och kulturhändelser. Aldrig censurerades några bidrag och röster från andra partier och partilösa var välkomna.

Efter en tid såg inte Vänsterpartiet det som sin uppgift att driva en sådan tidning, och rättigheterna såldes till en privatperson, Göran Persson, för en krona. Göran drev vidare tidningen i samma anda, och lyckades hålla utgivningen igång. Nu har han meddelat att han vill avveckla sitt engagemang efter valet och kan tänka sig att överlåta ansvaret för Veckobladet till Vänsterpartiet eller till någon annan grupp/person som är beredd att driva den vidare som en röst för en bred vänster.

Vi menar att Veckobladet skulle kunna vara en stor tillgång för Vänsterpartiet. Den behöver ryckas upp med fler skribenter, nya krafter och en bredare läsekrets. Man kan tänka sig en utveckling i olika riktningar. Det vore roligt med ett forum för ideologisk debatt. Vi tror att Veckobladet skulle kunna balansera funktionen av ett utåtriktat blad riktat mot folk med hjärtat till vänster, med funktionen av att varje vecka ge partiets medlemmar och andra läsare information om vad som händer i den lokala politiken. Och för den delen i rikspolitiken genom att vår riksdagsledamot regelbundet rapporterar.

Detta behöver nog övervägas. Hur nå ut bredare, engagera nya skribenter och ersätta den arbetsinsats Göran stått för så länge? Närmast till hands ligger väl någon form att kollektiv, inte nödvändigtvis av enbart partimedlemmar, som tillsammans tar på sig att dela på arbetsuppgifterna och ansvaret? Men det behöver diskuteras och utredas.

Vi yrkar att en grupp tillsätts för att ge förslag till hur Vänsterpartiet kan bidra till att Veckobladet lever vidare.

Ann Schlyter

Lars Borgström

Marianne Sonnby